

Na een eeuw aan lange dagen,
koud, grillig en guur.
Kwam vandaag mooi weer opdagen,
als een weldadige kuur.

Het vliegbeestje nam de eerste zonnestralen,
gretig in zich op en fonkelde fel frisgroen.
Binnen penta seconde zonder enig falen,
draaide zijn hart in rustig tempo en is direct in haar doen.

Van alles vernieuwd en onderhouden,
lang niet vliegen en maar staan te wachten.
De piloot is niet meer verkouden,
en alleen nog maar vlieggedachten.

Eenmaal haar pootjes van het kortgeknipte gras,
dragend op koele lucht van plus twee.
Krijgt ze steeds een beetje meer welverdiend gas,
en fier stijgt ze als groen in blauw gedwee.

Trots als een statige pauw,
vliegt de dragonfly door het luchtruim.
Naast drie witte zilverreigers, wauw,
zo trots dansend na al dat vliegverzuim.

Stoere tractoren borstelen het vrije land,
netjes gekamd in vele scheidingen.
Lange rijen witte zilverberken op het land
Lijkende als verse preischeuten dingen.

Na een uur zorgeloos drijven in nieuwe lucht,
diep inademend met open mond.
Kwamen haar pootjes weer zacht als een zucht,
ongelooflijk slow aan de grond.

Ach,
Zo dikke glimlach...